

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 796. Leonis Pap. III. Annus 1. Constan. Solivs Imp.
Annus 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Conuerso vero post has Hunno ad Christianam fidem, ab eis qui primam erexit Ecclesiam sancte Dei Genitricis Mariae, produnt Annales Hungarici. Oblationem vero Caroli ex festo laureum ad basilicam sancti Petri Romanam missam, in anno sequente reiiciunt. Sed & hoc ipso anno primum Episcopum datum Peterburnense Ecclie in Saxonia Harimarus, Saxonem dominem, discipulum S. Burchardi, virum fanciulatorem, produnt Annales Saxonicum. Verum qui persecutus est res Saxoni, & ipse Saxo antiquior scriptor res Liborii proficitus, non hoc anno, sed longe postea patet ante annos obitus ipsius Caroli Magni, facit eius testatur.

IESV CHRISTI
Annus 796.LEONIS PAP. III. CONSTAN. SOLIVS IMP.
Annus 1. Annus 7.

I.
PERSECUTIONE CON-
STANTINOPOLITANA
IMP. AD-
VERSUS
MONACHOS.

THEODO-
RVS STV-
DATA CVM
SVIS EX-
LAT.

II.
THEODO-
RI EXV-
LANTIS
ITER RE-
LEGI.

III.
NAVIGA-
TIONE THO-
MORUM
LANTIS.

* Hafna-
marum
* Conci-
bti.
Ecc. Sac-
t. H.

SVIII

QVI sequitur annus Redemptoris septingentisimunonagesimus sextus Indictione quartâ lignatur, cuius initio ad Imperatore Constantino decernit exilio Theodoro Studita, & aliis monachis, a quibus iustissime (vt per eis) redargutus esset, quod dimisit legitima conjugio, aliam prater ius fasce libi matrimonio copulatus. Scribitur Theodorus ad Platonus de suo exilio epistolam tertiam ordinis positam in antiquo codice Columnensis bibliothecâ, ex qua hic de scribantur ea quæ ad rem spectare videntur. Incipit ipsa: Prodigium nubilum lacryma ante verba. Et quibus declarat laetitiam quam acciperat ex eiusdem Platonis litteris. Et post alia: Et quoniam si dñe narrare me uobis ab illa die, quâ Iudeo nam separatio noster existimat, tetram ter nostram, cum quae in nobis contingere: equidem impunis agerem tamen impere quid nobis. Illo ergo die quo absit in epidemias, patet ad mortem transvolvante: misericordia in excusam suam, obsequio (veris uite) instrumentum habuerit. Et primum quidem, tanguam barum rerum vestrum atque me experti, nonnulli animo confermati sumus. Appalatum enim ad pagos quodam, scilicet aculum facti omni hominum sexu & aetate, ratiu[m] elanentes, impli[er]e a nobis aures fuerunt, can soluerunt, & subfuerunt ad comparanda via nostra nos forsan, qui nos ducebant. Postquam apud alii tandem se fuisse, facilius & leuis ferre capimus ad nos. Innumero p[ro] maximu[m] nos angelabat patris & domini dicimus inserviatis, atque hoc media tristis & exaltatis iter conseruatis.

Manes autem befuerunt, à Cathari ad Libiana, inde Lencat, unde Phrygan, quoniam loco in lugore quidam nos uocat. Cum enim ex imperio se obvulsisti nouem exprimeremus fratrem, autem inflat a disfarsione, circos federant nos fratres & curda nostra conscienties. At dulcor no[n] fieri volebat et sine nobis. Ita no[n] in modum affectantes matrem, & Vale ducentes, cum lacrymam tandem duxili, & separatis: Deinde Paulanulti, inuenientes uenerandam sororem tuam cum domino Sabba, & clausi venimus in conuentum; totu[m] neclum congre sermo[n]e duximus: tum inueni tanguam morti addicte salutantes, discessimus cum genito & cunctatione. At tunc vide re et cuncta pectora & conscientiae, cum decenter vultu cederent natura. Ex h[oc] loco diximus subditum in Iapido, ubi per amantes ad hospite habuit suorum balaecog, ut propter uices: nonnulli cum penitentia infandis eusserunt ex timore agitatione. Et diximus Tili[m], illi ergo affectus nos Abbas Zacharias cum Pionio, praesenti ardore & nobiscum ventre copiebant. sed permisum id eis non fuit, inde acerzam, tum ad Anagrapumenos, deinde Perperianam, atq[ue] illic Parianum, cum Episcopis communicantes, & deinceps modo modesti admonister. Post haec Noricum, inde Lascacum, ubi Heracletus natus, triu[m] hispanum nauigare non valenter.

Deinde soluerunt appulimus Abydum, a Prusiale humaniter excepti; ciong, ibi usq[ue] ad Sabbathum o[ste]r diei[us] fratio manus[er]um, vel secundum ad Eleuteris, ibi hebdomatiem immortati, quod uangor[um] posse, secundo vento flave, peruenimus in Lemnus nonne baratu[m] uelificatione. Orationem his uoratur p[ro]as Episcopi, qui me (signatim) benignè suscepit, consolatus est, & Confessor. Sic, sic, ore atq[ue] obsecrator. Tu uir uox ipsi

praecepisti. Quare nol hominem timere, pater, et hominem exactiones. Noli fandos, cum uobis a[re]t[ur] somniantes, dexter,

admirabiles calo, terruo, extremitate. Modum p[ro]sternere modicum adhuc solem, & egestus corporis euincimus. Tunc corona textus, metus alienigena[us] est, & uuln[us] Regis amicus, sacerdotum, patr[ic]e recipere, & pro bono

concepere sull[us] fint armamenta post deos alienos,

annal. Eccl.

CHRISTI LI
796. C
vita fortis, patien-
tia subiecta sua in
nos capient, casu o-
culi tua: Deo regi, for-
tes nostri, vites, for-
tes quas formidas, p-
ipp[us] in oratione sua
in diuina littera scrip-
tar[us] et uocat ad beatu-
itatem: Le et a imp[er]i, A
ad 22. non numero illud certe
legit[er] et politice
vixit Theodorus in
scriptis distinguendis
nella sua illa. Ignoramus
persecutorum Deum,
cum praeferre
nec[er]e in multo magis
superioris, per suos
profundis et ipsa, tub-
eris suis precis tatu-
vitis age, est tu
tamen, nec deponas in
brevis lati, sed frater
terris in undata capi-
ficet nisi terga dare,
legato. Cane illam
sciat, vel dominum Pat-
rem regnare matrem, vel
ancora te dica. Tres fami-
lios sarcin et dominum
deuotissimo ad supplicia
Platonis partiturus ad Theodorus.

Quibus verbis et afflitionis pater dicitur, eccl[esi]a videretur
qui est? Quid Leti aut incundi loquuntur? nec maiestatis
& tristia, quasi acerbe sententie hoc quod existimat p[ro]ficiuntur,
quod nos a te adiuuare non agnoscere, nequitate non sentire
et terra; sed illud solus qui qua deo per confundit, et uocat
ad prauitatem excedit, longe prestat. Quapropter
genitum san[ct]um, & letitiam, quod quoniam indecens est et
fatuus: tecum tamen spiritualiter patre nostro dico, non
pro eo meudato hec paternem, tunc secundum carmen
sicut admodum patrem. Et cetero in melius tempore et, ip-
si, in uuln[us] atq[ue] ore omnium nostrorum, legatus intercep-
mus, uisa te sanctarum precium precepimus, et ad uolu-
mena innoxii! Secundum abducens ad segregari ex te fauimus
tam[en] ex te, atque integrus ex gloriis premiatur. Et quoniam
patrus quodcum in commendam via petulans, nam uuln[us]
ex causis morbi afferit: illa multilatram qui dicit: Reputatio
titia a celo & lida agri, qui nomine salutis in promulgatione,
accusis nos tandem preserit et non solum perducat, et non
ad uolumen et communis sicut in gloriam corda influet, sed p[ro]p[ri]um
Archiepiscopi.

Reliqua vero tria est carangis: & sibila molitas, non
politis precibus & numeris, ut ipse corroborat, patet
probabiliter, & in instanti a proveritate. Deinceps sunt ex
immodicis mactis nubil[us] trepidans, aut amorem castitatis
et concordis inservit, qui certumam gloriam quippe et secon-
dum gratia obicit, exercere conatur. Sparsa uuln[us] jam
est, omnesq[ue] precepimus bennes fratre angelique, & uul-
n[u]salta exrecta in Christiana, infamiam atra ex uuln[us] re-
nacherum. Atque hoc, sic, visusq[ue] factum compertum
est, uuln[us] Christum in nobis & regnat ex dilectione no-
stru[m] quoniam hominem, quis creavit, et non intemperat sed p[ro]p[ri]et
fuerit ab eo. Omnia ergo et perficia sunt: sic quod salutem
communione uigilat in sp[irit]u, vernauit et nos fratres
praecepisti. Quare nol hominem timere, pater, et hominem ex-
actiones. Noli fandos, cum uobis a[re]t[ur] somniantes, dexter,

admirabiles calo, terruo, extremitate.

Hoc similius est, quod in

ratu perniciem infidelium

tenuit orbatus oculis ac

brandum, nisi (quod in

ad 22. ad) secundum excusis

mentem commendari. A

uctor, fed ut tenet retur

et manu stiriosi g

litis uuln[us] suum p[ro]p[ri]um

et cruce lem, ips

plaqueat, non e[st] illi de

gladior, uenit separare filium

percepto sull[us] fint armamenta

post deos alienos,

annal. Eccl.

796.
vobis fortunatis, patientia, constans, misericordia, pater, si fieret, nos indeciles filii tui valentes pars redemptor, & viriles amatores epiemus, eis qui omnes patet forenum. Dei vivente ac precio tuo: a Deo huncem illi his scelsum sic approbatam omnino resupra, ut regis, suppeditante.

VL. Eiamnam eorum qui te a veritate dimovere conantur, habet quicunque formidat, pater. Simplex sermo. At enim Iohannus S. Epiphanius tuus fuis de Paphite, qualis sit homo, prater ea que in dominis litteris scripta sunt, confidens, ex corde loquatur & enarrat modum a beuminis: Et de his ipso Apolosi vero predictis: Lices & inquit, Angelus de celo fit. Anathema illi. Quo autem numero illud confonit: Sacerdotes mei contemplant legem meam & poluerunt sanctuarium meum. Quod Propterea dicitur iurisperitus Theologus in magno Apologetico hoc addidit: Profanum & sacrum diliguerunt, sed omnia illa communia erant. Quam multa post illa, sequi ostendit vele: Dephant ergo qui falsi sermonibus permetitur. Dei vestimenta, vesti, vesti attendunt. Nos enim, cum perfiditeris mandatum, & quem a te non prestatimur, nequasquam credimus te invocare, ut supplicem, per seipsum, pro veritate certamina. Quis si gaudente profundi est equus, tuberis arcti, bilares profundamus, Deus nos, vel sancti preces tuos corroboraverint.

VII. Videlicet ergo, & tu domine frater Euthymius, bonum certa certamen, nec deponamus nos lux mea, & viceris a mea pro exiguo & brevi latitudo fructu beatam uitam amittamus, ne presentiam eternam intundatur caput, neus ad tribulationes succumbamus, frater noli terga date. Gaudiu ergi Christus, videns te fiduciam aegagras. Cane illam contrahis, dilectione, velocitas ante angelos, vel dominum Patrem, vel quos spiritalia sancta emissa est, reuertenda matrem, vel fratres tuos omnes, me, praeterea, quem amare te dicu. Tres sumus coram fratribus, frons & frater, ne violamus sacram & dissimilam numerum. Exponamus nos ipsos pro Deum ad aplogeticos, ut in eternum permanemus.

Quod superets, sollicitaria pater, sumus de reliqui fratribus, utrilibet dicitur, quia vel illi deo dominus dixerit. Hoc enim peccatorum oratione, ut ipse illorum curator sit, dispensator & ductor, prius ipsi nos & ceteros, res illorum administrans. Reuersus vobis vobis Lebrymas pro dissimiliam, semper in oculis nostris dolorum velut versantur, dum eorum preces impiorum subfido negligenter nostra. Veruntamen tibi pro amissis precebus, pater, et patiuntur ad ipsi amorem, felicitatem, gaudiem a deo, & auxiliis aduersari diabolis tentaciones, & quid deo placuerit, ut te in carne sint alii fratres nigris videamus. Fiat, fiat. Quia unum, & andem, ex nobis salutare dulcem fratrem nostrum sicut eis, ant quod aliis fratram nostram, quisque et, et cuiuslibet. Salutat mecum (ancilam amicam tuam) amissam discutens, & pater noster, ergo in fratre meo & filio tuu monimus, et tertioribus mandatis & desiderandi. Ut a pro nobis pater, et ex te & interficiatur, inquit: Theodori ad Platonicum epitoma. Cum & aliam addidit hanc absumptum argumentum, cum respondit ad prioris litteras nondum accepit, et illius exordium evinendi: Nam iterum scriba ad dominum & patrem meum: nec sic in litteris meis accepero. Et sic Theodoros, qui sui exemplo altius docuit, quid Deo gratius facere debet, confidit litteris continet in officio Procedit ipsa Deo, quoque in faciendo legum contemptu rem imperatore Deus yscilceretur, secundum illud Damascum: Beati homines qui eruideris domine, & de legi tua duxeris enim, et mitiges et alienum malum, donec sodissem percati soula. Quod percire haud iniquitas est.

Hoc siquidem anno a matre Irene Constantino Imperatori parantur infideli, quibus tandem frequenti annuentur, orbatus oculis ac simul vita fuit. Scelus plane excludit, nisi (quod multo excusat) iustitia enim zelus ad id faciendum excusaret, quo nomine eadem post haec meruit commendari. At non fuit matri iustus ut sita patetur, sed fit conetur, nec amplius imperaret, tamquam si e manu furiosi gladium auferret. Docuit Christus verbis istis summam pietatis genus esse in hoc aduersum filium dilectum, ipso dicente: Qui diligat filium suum plus quam me, et vellet me ducas. Non vere pacem matre, sed gladium, rem separare filium a matre. Cum iam olim Dei precepto iustus sint armata manus parentum in filios abstineat post deos alienos, illiscere necatis, qui hoc fecerint.

Moy ore laudati ita dicentis: e Confessio maius regbras badie Domini vniuersalique in filio & patre suo, quos occiderunt, vi detar nobis benedictio. Plus nullum quidem intereat quo quis aliquid animo agat. Si enim regnandi cupidine Irene in filium molita esset iniuria, detestabilior Agraphina Neronis matre fuisse, cum illa sua quoque vita dispendio filium imperare maluisset: nam illi fatidico predicent, fore, ut si imperaret, matrem occideret, responsibile fuisse: Occidat modo imperat. Contraria vero quod ista religiosum causa amore iustitia in filium perpetrata creditur, ab Orientalibus nonnullis qui facta aderant, viris fuscis illis eadem post haec meruit praeconio celebrari, ut suis locis dicturi fuisse. Modo autem exordium magna tragedia, ferenti rei geste anni huius a Theophanem narratur, sic accipere.

Anno septimo Imperij sui, mensi vero Septembri, ingressu est Imperator cum matre sua, ut califueret apud Prusiam, erant ibi balneis ad opus parata: Odotis vero mensi matris est Imperatoris filius, quem cognominavit Leonem. Quia cum cognatus fuit imperator, detulit a matre apud Thermas vnde cum ordine regio rueretur, atque Principi bus, cursum in urbem regeretur eis. Quapropter huius mater gloriose repetit, alocuta est ille & subtraxit matrem & promulgovit agminum principes, ut deponeret eum filium eius, & ipsa singulariter imperaret & alias horum per se famam, & alias per homines suos blandientur attrahit ad eumque, & praefulat atque cangerunt vobis dicere diem, hancen de his qui presenti tempore sunt inchoata, qui vero frequenti sunt summatis, suo loco dicti fuisse.

Hoc eodem anno, Indictione quartâ, qui & vigesimalis feundus inchoatus numeratur ab obitu Copronymi, delatum est Confantinopolim ex Lemno insula corpus S. Euphemiae, quod ipse testatur qui incertuit Theophanes, qui ait: Haec suspendum & dignum scripturâ mirabilem post regni duos annos post ipsius Principis mortem, Copronymi filii certe, vnde in primis Imperatoribus, & Tarasio sanctissima Patriarcha no viudamus, & cum eis amplectimur, dicit indigni, magnam gratiam pronovescere, hinc Theophanes post annos vigesimalim secundum cvidem Confantini Copronymi, quo clausum. Martyris captiui venerandum corpus continent in mare fusile projectam affirmat. Qui autem rem gettam fusile descripsit, enide temporis auctor, he narrat: Post eum proscriptum in mea vita, & delationem in insulam Lemnum narratam, sic proscriptur de translatione fuit a Confantinopoli hispaniam.

Vbi pia Imperatrix dum in zelo misitata, capit omnia & adficeat: Prudens templum benedicta Euphemiana ante alia omnia contulit vixi adspicere & ornare. Quod etiam fecit: & cum omni pietate oratio efficit, ut in eo effervescere inveniantur sacrificium. Et Chalcidone statuit Episcopum: erat enim ad hoc usque tempus vixi proper mortuam et iuratam ab ipsius Imperatoribus qui beatam Euphemia memoriam & civitatem delevit statuerat. Atque dum in zelo nostra pia illa Imperatrix de reliquo B. Euphemia fastigebat, & et ei sollicita. Et cum omnes ad quendam banc rem sanctam adsorteretur: ei qui faciunt voluntate eorum qui ipsum vident, & impler consilia eorum, qui ipsum inuocant, placuit benedicta Euphemia aperte reliquias suas, qui eis a nobis declarauit.

XI. Annal. praeterea fuerunt in eo loco ecclesia & telle silentio, omnibus in fine incisa maxime in fidem habentur, & hoc arcuum conservantur: partim propter tyrannum in gloriam, partim autem ne cognoscerentur, & ab eis affterrentur huius quiescentia & preclaris suis certaminis eloqua. Cum autem in gloriam & benedicta Martyris Euphemia miranda in omnem partem peraderet, magnas adueniarum multitudines ad reliquias conuenierat: et repente quidam ex processione, nempe ex Apocryphis, ut inquit qui dant risponsum, misit ab Imperatore in Occidente, venient Lemnum, & contemplatu populi multitudinem & ea quae fiebat miracula, cum veluti quadam hosti, in missa illius scelerum inimicorum: rogavit quoniam be ejus populi congregari, & quoniam ea quae fiebant. Cum autem resellere desideraret: capit vocari & tenere eos, qui illuc conuenierant populi, si dicebas: Officiorum habebatur in honore tui sic docent Imperatores? & undram miratus, dixit dominus eum, in qua racbat loculus benedicta Euphemia. Campanas suarum, frenem

		CHRISTI LEONIS PAP. III. II 796. CONSTAN. SOLIVS IMP. T.	Annales LEONIS PAP. III. I CONSTAN. SOLIVS IMP. T.
XII.		<p>recepit illam fidem eis, ut dammum Martyr accepere, & em corpora suspenderetur.</p> <p>Sed quoniam viae sunt Deo, vincitur erdo natura, & per omni invincitato & invenient, hoc accidit. Contigit enim vi per suam rationem ad quemdam vnum bonum peruenire beneficium Euphemium habuit arduum & oratorium in quo posse etiam veneranda hunc Martyrin reliqua. Erat autem eius marmor impositum, quod illi pugnauerat impugnare, inscriptum tali inscriptio:</p> <p>NOS SERGIVVS SERGONAS NAVIGANTES PER MARE FONVM CYM EX PROFUNDY SVSTYLISSEMV RELIQVIAS BENEDICTAE ET SANCCTAE MARTYRIS CHRISTI EUPHEMIAE LIVS IVSS HIC DEPOSITIVS.</p>	<p>Cum ergo per suam rationem huius loci haberet sufficiens Anafasis Comes clarissimum, accidit ut quoniamcum amplitudine salis apertetur maledictus & a sua dignitate excidatur. It vero nihil tamquam utrum Confantopolim velut in suorum suorum Comitatum. Cum autem ut solle rufi quisque aliquem inveniret, qui cum suam rationem defendere apud Imperatorem quinque in eis dixerint. Chalcedonensem Metropolitum ad interficere docemus, ut qui posset liber & fiduciter loqui, & maxima suscitare & defensio negotia.</p>
XIII.		<p>Cum ergo de intercessione, immensum illum in palatio. Et ceteris ad eam pedes procedunt: remittuntur ei propter quam causam adiutio, rogante ut sit eius successor & adiutor. Contra autem duxit Metropolitum anna, sed id non posse facere. Pro quoniam ergo eam duxit, ingessus est in partem eadē Episcopatus, in qua est etiam templum benedicti Euphemie. Prope autem eum cunctus est vir, dum a morte condicuntur. Templum vero Comes ingressus, cum Deo dominum emulsum orationem, sed in eundem loco. Ad eum autem accedens supra dictum ut, quod erat virum ex exercitu templi, & cui sua vice creditur et affectum, rogauit curas, & quiescam efficit. Ille autem ei illi & expedit, cunctum efficit, & qui ei molestia acciderat. Rogauit autem Comes clericum, cunctum efficit hoc templum. Ille vero dicit, Benedicti a Euphemie. Ille autem respondet & finitissime manu per clavis admodum, inquit: & mea omnia ex parte benedicti Euphemiam! Ei vero in his dicit clericus: Quemadmodum dixisti, tuum esse benedicti am Euphemiam? Ille autem respondens, dicit: Domine & in exercitu meo etiam venerandas tenore reliquias. Et in virtus tua: Domine, inquit fieri potest! Vide o homo, ne forte laqueris contra te ipsum nec eas posse ostendere. Nam Augustus & Imperator eas cur ad diligenter querendas. Quare Metropolitano quoque ea de cunctis amissive facere supplicationes. Ille autem induit: Pro certo habeat tua reverentia; quod reliqua beatae Euphemie, que erant Chalcedone, sunt apud me.</p>	<p>Sic conformatus clericus & latu & exultans resummat. Andrea sanctissimo Metropolitanu gratulans, & Deipradicens magnificia. Qui cum statim accepit Comiti, & ab eo fuisse factum certior: dedit gloriam Deo omnipotenti. Sargentus autem profectus est ad Taraphum sanctissimum Patriarcham, & ei narravit ammuni et seruite. Tunc profectus est sanctissimum Patriarcham ad Imperatorem & eum solum Confantopolim, qui etiam Orthodoxus & amicus Martyrum & exposuit omnia quae facta fuerant. Qui rem admirari que erat et prater opinionem, Landubius & hymna Dei emplo magno sunt afflitti gaudia. Et seipso quoniam primus expedit, misserunt Comitem sui dignitatis officium, donatumq; numeribus, & insignis quodam clericos ex templo benedicti Euphemie. Cuncti tamen in Lemna descendentes congregati sunt illici qui circum eum, habitabant, in ita & ingrediuntur, nolentes dimittere eis, quoniam erant ad Imperatorem, reliqua benedicti Euphemie. Quia deinde cum non leu exorta esset perturbatio: videtur Lemni sanctissimum Episcopum: populi maius progediatur exire & ingressus est in medium eorum vociferans. & dicens: Cedite & venite: eorum enim quoniam, nihil sine Deo natus, sic omnino Deus visum est. Venerabimur itaque Regis indignationem: & ita enim Regis est tamquam etiam a leonis.</p>
XIV.		<p>Hec clam dixisset, & plura alia, vix sedans multitudinem, ne quis qui venerantur aliqui malis ficerent & dudu Comiti. In enim enim concitatorem erat populus omnium clamans: Per ipsum preditum est nobis thesaurus. Tunc ergo cohererat & et adiutus sunt ad pacem, & Deo dederunt gloriam & laudem Martiri, concedente voluntate benedicti Euphemie venerandas reliquias. Quis cum accipiens, qui ad eas misifuerant, tulerunt Confantopolim</p>	<p>tota circuata & impetrativa fuisse, & daturus eis ipsius. Cum ei ergo obvia presul regnaret, & complexus eis cum suis parae glorificatione, depassaverunt in eum tempore, & merito quae prima Martyr fuerat, unde pro auxiliis & auxiliis honoris eam adiutum in munus in profundis. Si autem quae in eundem Byzantium & proceres, & qui primus circuatus in apud Antiochiam & plures dantes reliquias. Quando etiam manum sanctam, qua Libanum aspergunt, solitus Nicola patricio cognomine Monachus quo in ecclesia nostra ista tempore extraxit, dicitus illi saepe capitulo quod transiit, quod in hodiernis diebus, dicens summi frumenti in arca, brevis ait: Quod a quod, myla Lemni relata est, quod quatuor parti septentriodicis, de his auctiori historiarum profectus, conseruans quae Theophanes scribit, gloriam suam subdidit, sed etiam calidem venerandas reliquias complevit.</p>
XV.		<p>Quod ad res pertinet Ecclesiasticis, annis principio Leo Romanus Pontifice vii fuisse commemorationem antiquitus habuit, quoniam Carolus Magnus deinceps decernere. Martini itaq; ad eum legato, eam ad plenum munera dedit, claves scilicet aures, ea Leonis Petri Confessione ex more accepta, quae non vera illa manu Virbi. Hic ut rideas opus est. Lector, Nonnulli delicia, dum quamlibet occasione eam agnoscere, per eam ex legum praescripto tradunt, Carolus in pietatis omnium Romane Ecclesie, & per vestrum votum Virbi. Ignorantes nesciunt euangelio donec menemur usque a Pontificibus Chalcedonensis Princeps, et quod ibi sunt laudes superius de clausibus, idem ex episcopulo Petri milibus a sancto Gregorio Papa Primitori Regis & Leonis Principibus, & vii clavis, taciturnus, quod ab eius successore filio Pontificibus quoniam in alia facta vidimus. Et ne de vexillo modo, sed quod eius inuenimus inferiori anno octingentesimo millesimo. Hic folio nitidano ad eundem Carolum Milibus pariter loco benedictionis clavis locorum fratrum vita cum versilio, ut intelligi possit, immixtum confluens Regibus ab Episcopis. Honorablem Leonem Pontificem ipsam Carolum Magnum de vexillo, ex quod potentissimum esse Ecclesie Romana defensor, dicere quoque possumus.</p>	<p>Kursum vero hoc eodem anno ipso Chalcedonensi Princeps Carolo Magno Engelbertus Abbatum monasterij sancti Richarci milibus eis Legionem ad Leonem Romanum Pontificem, ad munera diversa quae in Gauro Humorum erexit idem Rex fecerit conlegatus. Annales Francorum affirmant. De qua belli curia regis Eginardus, hic ait: Maximum omnino quod de deo debet bellorum, prater exercitum, has legiones, quae in locis quod contra Avaros, que habuit, & in locis quod contra Thracios ab eo crepitu: Neq; vnde hanc etiam translatum humana potest memorie recordari, quod deo hacten apud milibus: quippe sicut vix qd ad tempore post partem regis, tantum atri & argenti in Regis portu, ut palatii regis atrae pellata, ut merita creda peccati. Etiam domus regis quod hanc pras alia gentium reges habet.</p>
XVI.		<p>Dedit influere eccl. Legio Ingoberto, qui regnabat ad eundem Leonem Papam Albinum placuisse, ut hoc cuicunque capitoli dignum quidem multipliciter notandum, ut de eius habatur sic te habet.</p>	<p>Dominus beatissimus ergo, omni honore coronatus Leonem Papam Albinum Leona Albinum etiam in Corinfolia festo. Sollicitus, obfeso, fuscipenne petra vestis, tibi garnitur me benigna amica nocte & parentis interiorum. Quid ut auctoritate auctoritate sanctorum uniusq; est. Semper sancta leonina leonis beatissimus, quantum Psalmi, Principes & Reges annis, impetraverunt sanctissimum intercessum, quoniam inter eam Cogit, nonne quae Dominus Christus populi regis regis est? Et propter apostolorum paxmodi conuersationem. Quod vero regis faveat: omnem illamq; regis modicissime fidei gloriam, ut in hunc terram a paxmodi communione autem inveniat etiam paxmodi. Et si sunt pro pastore conceperit magna, hoc enim regis gloria habere & sedula pietatis almoniorum, & fidelium intercessione.</p>

proliveri, ne aliquis ex tua per praecepsa errorum à via veritatis vel perpetua pacum vite et exortari possat. Gregorius sanctus glorias et postea, et multiplicato illam merces aeterna.

Ecclesie, salutis tui pater, Pontifex à Deo elevatus. Vicarius apostoli, filius Patrum, Princeps Ecclesie, vnum inimiculatus coloniae etemtorum. In te fides resplendet, deus folget, charitas abicit. Congregas nos filios sancte Dei Ecclesie et paternae misericordie effectus tuus sanctissima orationibus. Et dñe Simis factum inter animos extortationem nostra firmans Ecclesie et solidatricem eius, ut aliquis ex nobis errantibus lapsus rapatur et formidetur deponatur. Nam blandientur a caritate et misericordia agmina nostrata Domine nobis iis tuis Christi gratia primi pacifici qui supra nos deinceps et regalarunt greges nostros venerantur. Ecce nos familiam regalis, et paternis dilectionibus probatissime dividimur. Angelici a superiore felicie infinitatis, aliis a nobis datus amio, quoniam auxilio queamus, diuini populi precia tem, impetrare te posse credimus.

Vnde ego ultimum sacrificium salvo vernaculae, et mortalia peccata omnia pro pace bonitatem et vita animatum, aut sancti spiritus paternatus tuae podes animo profectus, suppliciter deponit, quatuor doctissimis peccatorum meorum vincula per te scilicet a te apostolicis auditorum patre fatus et dignatus, et paternae pietatis preciacionis vita mea, qui iustitiam ad perpetuam partem et invenit a te regis. Grandia pax quaeque, sed charis et gratiarum dona dare potestemus pro pietate virtutum Christi clementia fratrem, sed arti: O mulier magna offida tua: fiat tibi sicut uia. Fides me horat, huc pollici te conformari impetrari: charitas credere negare non praimit. Christus pro nobis cum iniunctis infernos, morte non datus, quanto magis te. Hoc facit pro omnibus vobis et atque extendit eum.

Sed tu postea augustinus greci Christi. Tu consolatus magnitudine, adiuveris levem tuam: sit te a clausis, lucis vita, regia deum. In loco quoque sumus, te lenirem, abile factus, et mori nobilitas laudabilem. Et pietatis donatio amabilior. Et quod sedam sanctiorum tuorum sanctorum exemplum inobtrueras semper, ut cum duis multiplicitate labora mercede. Dominus tuus ergo natus et aetate mercede. Ille sum merita charismatum Engelorum vola patet acceperat nobis et paravit erga Apostolicam. Sedem deuotum, etiam et voluntate nostra patet, quoniam regia et paternata et valde fidele est agnus. Ideo nostra etiam in canis ultimum, ut per etiam pietatis vestrae et oves meritorum abundant obsecrantes, mucilagine Albusius ad Leonem Pontificem.

Insuper vero eodem anno missa est legatio ad eundem Leonem Pontificem ex Britannia a Rege Merciorum cuius Officio successerat Kemelpho nominatus. His viis audire defuncto Hadriano Pontifice, in locum apius subrogatum esse Leonem Pontificem, legationem ornauit iuonius et Episcoporum Regni sui; qui cum haec quoniam parasitum efficiunt et fecerunt, mox aliam direxit, cuiusque subsumptum litterarum dedit, dignis quippe per tractate lanceriorum Anglorum Regum: hic enim febantur b.

Dominus beatissimo et vere amantis Leonem sancti et Apostolica sedis Romane Pontificis Kemelpho gratias Dei Regis Merciorum cuius Episcopio et Ducibus, et omni fido nostra deinceps dignatus gradu sine figura in Christo dilectionem salutem.

Grazias Omnipotenti Deo agimus, qui Ecclesiam suam precepit sanguinem acquisivit, inter adversarios mundi hunc preclaram, noui tempore ad vitam sumptuosaue sicut Duxius ad portum futurum attrahere, eam, non uite infundere, quemcum nullu se velletur error foliata, sed viam veritatis inserviendi pede graduatur. Unde merito omnia per eum exultat Ecclesia, quia cum omnium veri renuntiatur bonorum gloriosissima gregis sui paborem. Huiusmodi percepimus andis super ethera dominos, sunt tamen subtilia ex exercitu prudentia et praeum, qui sicut uite Dominicum ad caelum non inferat vita agitare. Nos quoq; merito, quis extremas orbis tenet, eadem modo per easter gloriantur, quia illius sublimitas in nobis salu est illius proceritas nostra perennius exultat. Quapropter opportunitum arbitrio tuus sanctis officiis autem obediens a nobis humiliet incoluntur: et quia in pietatis ritu nobis sequenda videtur, totu[m] implenda quia reuertatur contra deprehensa fuerit, citius declinanda, ut internu[m] nobis conmodo refecanda.

Se modis ego Kemelpho gratias Dei Rex excelsiorum tuam humilla exorsu[re]te hoc effectuane animi vestri, de perpetuo nostro et optimum, licet aliqui querentes me in gremio petat et trans-

quilius pacem recipias: et quia meritiorum nulla facilius erigit, larga benedictionis tuae ueritas ad plebem suam regendam loquaciter, et tua mecum gentem, quam infra apostolice sententiae et rudimenta ostendit: per intercessum nostrum tuum contra angelum exterum omnipotens ergo, et per se Regnum, quod ipse Deuus nobis dilatare dignatus. Hanc benedictionem omnem, qui ante me scripto prefecit Mercurianum, meruerunt ab antecessoribus tuis adiutoriis. Namque humilio peto, et a uolo iustitiae, impetrare eoque, quoniam in prima adoptionis parte me tibi illum sufficiens habuimus mali patris persona deligo, et tota obsecranta viribus semper amplexor. Dicit enim ueritatis causa persona fides eternas, et immortales a caritate colliguntur; quia paternae pietatis filiorum felicitas in Deo esse credentibus, secundum illud Eccl. 20: Per filium non amas facies ueritatem tuam Domine. In quibus veritas, amante genitor, implorata, et filio tuo eis indigos ueritatem Domini amans, verbi sacro fundo non amas esse non deneges, ut per tuam causam existimemus. Deo adiuvent, ut meliora vita propria sumere arveremus. Quoniam tua dilectione, cum simulus ipsa ipsa regia nostra et quoniam agnus, apud nos dignitatem personae deprecior, et nomen deinde modis iniquitatis, ut per quibus maximus iniquitatem regiam a deo dignam pergitur, benignus respondet, ne sonderam iras tuorum Patrum, et ad illustratius regulam quoniam in eum caper aliquis uictus in nobis, sed sermone directo in eum in charitate et manifistatione veniat, ut per Dei misericordiam proficiatur in nobis percepit frumentum.

Pronuniamus, illi, quod Panigines uoluntate perfruimus quoniam in nobis dicunt, quod contra canentes, & aperte astantes, quia nobis a Patre beatissimo Gregorio dirigente plausu fani sunt vos feste autoritas. Diversitatem Metropolitanae etiam in fundatis parvitas, cum, eodem Patre mandante, editione subiecte debent Episcopos adiungunt, sicut per Ecclesias nostras legitur in epistola, quam atri Coepcius opere agnoscit, a dabois Lundensis & Eboraci Metropolita Englorum, quoniam etiam apud vos habeti non dubitatum. Sed ipse primus pontificis apos. Londoniis sub honore & ornamento papa faciat, confratrum, & pro eo Dorouenensis blasmas est, atq; concepsit. Nam quis beata recordationis Anglorum, interueniens Dei imperium Gregorio, Anglorum genti misericordias, et gloriosissima prefecit Ecclesie Savannae; in eadem enim aetate item obit, & corporis illius in basilica B. Petri. Apollinaris Principis, quam fasciatus eius Lescum in sarcophagi, condita fuisse est: usum est candi genti nostra. Apud hanc quatenus in eis civitate Metropolitanae boni obseretur, ubi corpore pauper, qui patribus sibi ueritatem inquit. Cum itaq; sunt vos sicut dignatus bonorum: primus rex Offa propter munera citram cum venerabilis Lamberto & gente Cantuariorum acceptam auertere, & in duas parochias distipare in suis & prijsam Coepciopas & antecessor regis Hadrianus regis pro pueritatem Regni facere capi, apud primos non praesupsum, & Merciorum praesum papa exultit. Neutrorum tam in his cupanionibus, quod Christum (re credimus) eternam uilloriam triumphat.

Sed tuas excedentiam vestram humiles exerasisti, quibus a Deo merita sapientia lumen collata est, ut super hac causam sapientibus vestra queratur, & quicquid vobis videatur, nobis potest seruandum restringere dignumne, ne tuus a Christi mensuatis in alium inter nos digressionis schismate patiarum, sed per vestram famam docerantur, ut desideramus, ad vera pacis ueritatem dirigatur. Magna enim humilitate finalis & dilectionis haec obserbamus. Papa beatissime, clementia tuam profusas precantes, quatenus ad ea que a nobis necessaria explicata sunt: benignus & apte respondens sed & illa epistola, quam Ethelardus archiepiscopus opus est a confitee provincialium Episcopis nostris multo plu[m] de fuit: ut totius Britaniae causa & necessitatib; tibi seruisti pro amore persecutari digneris; & quicquid de rebus que in tractatis sunt, de forma palatii pagina nobis ueritatis patet facta memineris.

Ego precepsa anno legationem meam etiam & Episcoporum per Vnadianum Abbatem inquit. At ille accipiens ipsam legationem, segniter immo insipientem deduxit. Sed modis moliter, amori gratia, amissus per hysne presbiterum & Willia[m] & Chevalieris, multo breves, matres, centurie, viginti manusca cum litteris, precanti te eti uirginis suscipias, & benedictionem tuam nobis dare digneris. Omnipotens Deus te longe tempore ad landos sancta Ecclesie confortans metuleme. hoc enim inter Kemelphi Regis Merciorum, porro & Ethelardus ipse Archiepiscopus Dorouenensis Romanum le constituit ad Leonem Pontificem.

Efa. 20.

	CHRISTI LEONIS PAP. III. L. 796. IRENES ITERVM IMP. 7.	Annales	LEONIS PAP. III. L. IRENES ITERVM IMP. 7. 796.
XXII.	<p>His acceptis à Rege literis, neconon alijs ab eodem Rege ad ipsum datis, rescripsit Leo Papa quas his lunge- mus litteras, sed minimis integras, aliqua enim ipsi decile- noluntur, sic se habent.</p> <p>Dominus excellens fons Karissimo Regi provin- cie Saxonie Leo papa.</p> <p>Veniens ad sacrificia sua Lumen beatorum Apostolorum Petri & Pauli vestiis sibi tunc solitus, quam nostra Apostolica Sedi can- suum sui factorem usquegerere reverendissimum & sanctissimum fratre noster Abelardum archiepiscopum Doroverensem Ecclesie, ob- tulit nobis vestre regale excellentie filium, quibus in dubius ep- isclus a velu directi in plena fidei eti magnam humilitatem ve- stram reperire, omni potenti Deo reverem grates, qui vestra prudentissimam excellentiam in omnibus adorauit & decorauit erga B. Petrum Apostolico principem & nobiscum habere dilectionem, & in omnibus Apostolica humilitate ostendere censuram.</p> <p>Porro in una ex illis episcopis repertum gratias nostra Apostolica fondioni, si in illa fecisset, ammuni vestram pro nobis possestis- tu benignae, immo nos & precessatis multam in Domino conga- dentes: & quando nostra deo estime admontions littera ad re- fertum amicis pertinet ante, cum omni suauitate cordis de- gaudis spirituali, quas filii parentum munera suscipere fatemini. Ferebatur vero & hoc quod ad quantitatem ex vestra benedictione nobis offerti demandasti, id est, centum viginti manuca, que cum magno amore pro anima vestre salute suscipimus. Et predi- ctus Archiepiscopus cum faciis sua honorificare ac benignitate nostra suscepisti illi, & adiuuasti in sua necessitatibus quibus libet.</p>	<p>Eodem anno idem fortius Leonis Papa in munib- iect, vt Caroli Magni de Hunnotho distans nullum largissimum oblationem ad sacra Limina Apollinarium ornamenta Ecclesiastica committeret, & in clerico erogaret, omnisque perficit, qua ante perfectissimum Iustitiam Anatolius recente leuithum ab alijs, qui pol- quadrinimum addidit, cum effrenus ex Germania, qui hic deserbita benda putamus ex Anatolij codice valle mentendo liter, & obliteratus inserviat, ut eni m vero regum, stipendiis feliciter electi in predictis metropoli- cianis libras decem & septem, immo & in Cefalonia eti Apolli regis ex auro purissimo cum gemmis duabus per libras quadraginta & novem. Item corona maura agnorum pensantes libras crescentes & septem vescivis etiam eti holoceris rotata, habentes in medio Christum dei oblatum perlicis fundato eti. Sarta vero sub latitudine eti Apolli, id est, naum murem, & diametrum sofer ac cum quatuor portas, summi & fronte, & ante portas vermontani cum cambris scilicet ab invicem, & summa in omnibus nouiter reficienda, praeterea, quod in la- nato cum reliquo in situ quo erat manuca, & in baptista B. Pauli Apostoli, & in baptista Salvatoris hoc eti, similes imaginis, fecit & confecit.</p>	<p>Sarta eti a vero sculpebat Anatolius idem a predicto tem- pore per incuriam murem, & pendebat eam in dia- mo muretum inservient. Similiter & S. Sabina fabricauit. In quo vero tempore idem egyptius Praefatio eti agnorum quatuor, pensantes libras quatuor deinceps, confitit laboris tres & semiglabrata intercalata naumpa- tum videtur.</p>
XXIII.	<p>Interea credentes vestre & prudenter excellentiam, vbi ser- vatur in officiis apicis, quod nostris quidem Apostolicis sanctio- nibus nolum Christianis contrarie prouidimus: id est toti virtutis no- stris ea que Regno tuo expedire, emittere atq; predicare con- mut, vi ea que praelatus si sit noster Abelardus Archiepiscopus, seu tota Synodus Evangelie & Apostolica doctrinae fundatrix, Patrum & neutri praedecessorum sanctorum & nobis Pontificum, & canonicis censuris praevidente vestra regali excellencia, nos Prince- pibus genitum vestre & vulneri populo Dei edidit: nequaquam in Orthodoxa eorum doctrina quippe resistere debet, Domi- no Redemptore nostro in Evangelio didente, vbi ait: Quis vos recipit me recipit, & qui recipit Prophetam in nomine Propheta, mercede Propheta recipit: quanto magis pro ipso saepe dicto Atque iesopo, quem nobis valde nimis, collauit, sicut & est, pudelicis & clarissimus, dignissimus, carissimus atq; peritissimus, & quia illum scitis prudentem & beogram ornatum nescimus, Deo & hominibus dignum.</p>	<p>Fecit autem & in basilica beati Christi Martini locis istis tua, ad praefatio, coheres, argenteis prisca nobis postula- tiscentibus & decem, summi & rigidi argenteis, antiquis pensantibus libris ex eleganti, & cornu muretum habentes perlicis & Crismem fundato, immo & mura- tum altari maiori, fecit refe de chrysocolla habentem diu- nitatum, & sanctis Simoni, & in media Chrysocolla, in etiam & in camera cyslinde Ecclesie, & in quodam portico renovavit argenteis tres, pensantes libras argenteas, etiamque etiamque a quinque, & tricliniis.</p>	<p>Item in baptista beati Christi Martini locis istis fecit imagines argenteas tres, & Petri apostoli & S. Laurentii, pensantes fundi libras quatuor, etiamque semis, & in sacro altari vestrum seruante, etiamque hanc domum Dominicam & Iustitiam.</p>
Matth. 10.	<p>XXIV.</p> <p>Ecclesi filii dulcissimi & amantisissimi atq; preffantissime Rex be- ne, in his tuis effectionibus collaudamus Dominum omnipotentem, qui taliter nobis demonstrauit. Autem: qui sunt vestrum pastor inducere vestrum secundum doctrinam sanctarum scripturarum di- guam penitentiam valere, & eruere qui sub divisione sacerdotali sunt existunt, animas eorum ad infernos inficiunt, & ab igne merita deducunt eos & intraducent in portionem salutis, & offerre pro illis baptiam dignam & miraculatam in confessione deina. Missatissimi omnipotens Deus. Et quia multum nobis pre- minuit Archiepiscopus in omni sanctitate sua & vita & conser- tatione vite, citroq; placuit, ut valde nimis ei credentes, ex audi- tate brevi Petri Apostolorum principi, cu[m] re immergit in ceni- gerimus, talen predeum praevalut, ut si quis eam sublevet sua, tam Regium & principios, quam in uestro populo trans- fuerit Dominica mandata, excomunicet eam tisq; dum pat- iente, & si impunitus fuerit, si rebuiscit Esterius & publicano de Secundo Abelardo iactu Archiepiscopo Doroverensem Ecclesie, sicut a nobis populo vestrum praevalu excellenta, ut ei infinitam de ipsis diecepsibus sum tam Episcoporum quam mona- chorum, quibus illicet, ut vos cognoscatis, expoliat eis, & a re- nibili sede eis quan diuimus tenet, ablate sunt; nos per omnia emulatus trahentes, instare scimus nos & reponimus, sancti Gregorius praeceptor est nostrum in ipso saecula fidei omnia in integro ipsam parvissimo numero duodecimo beato Augustino Symculo suo Archiepiscopo tradidisse, & confirmasse Episcopos confermando- nos. Unde & nos, veritate ipsa reportata, oralationes, seu confir- mationes Apostolica autoritate eas illis in integro sunt antequa fuerit, confitentes reddidimus, & praelegimus confirmationes se- cundum factum canonem census anni Ecclesie, si & obseruandum tradidimus, relata deflant. At de rebus Anglicanis lati-</p>	<p>Item renouauit sartae eti basilicarum Petri & Alabandae Ierusalem, & S. Pauli Apostoli, sed & baptista S. Mariae, ap- petit S. Vitalis Christi Martini, necnon & ceterorum, & Petri apostoli atq; Cornelij via apoli, summi & ceterorum. Zeta via Le- aniana, pariter & Eccliae S. Dei Gratitiae superius, Venerabile Maria Domine uera, sciam Fanticana, qui per aliam, loco etiam, antiquitatem, marcuerat.</p> <p>Fecit autem idem Praefatio eti basilicarum Petri & Alabandae Ierusalem, & S. Pauli Apostoli, sed & baptista S. Mariae, ap- petit S. Vitalis Christi Martini, necnon & ceterorum, & Petri apostoli atq; Cornelij via apoli, summi & ceterorum. Zeta via Le- aniana, pariter & Eccliae S. Dei Gratitiae superius, Venerabile Maria Domine uera, sciam Fanticana, qui per aliam, loco etiam, antiquitatem, marcuerat.</p> <p>Item renouauit sartae eti basilicarum Petri & Alabandae Ierusalem, & S. Pauli Apostoli, sed & baptista S. Mariae, ap- petit S. Vitalis Christi Martini, necnon & ceterorum, & Petri apostoli atq; Cornelij via apoli, summi & ceterorum. Zeta via Le- aniana, pariter & Eccliae S. Dei Gratitiae superius, Venerabile Maria Domine uera, sciam Fanticana, qui per aliam, loco etiam, antiquitatem, marcuerat.</p> <p>Item fecit in baptista B. Iustitiae & B. Petri apostoli argenteas pensantes libras ultiginta & duas, & baptista S. Salvatoris, qui apollinaris Confessio facta amba- ta maria magnitudina.</p> <p>Hic aliosq; Praefatio fecit in altaria maria B. Petri apostoli principi vestre chrysocolla, lauanum pretium in eum excedens, & baptista</p>	<p>Christi 796.</p> <p>Argenteas pensantes libras ultiginta & duas, & baptista S. Salvatoris, qui apollinaris Confessio facta amba- ta maria magnitudina.</p> <p>Hic aliosq; Praefatio fecit in altaria maria B. Petri apostoli principi vestre chrysocolla, lauanum pretium in eum excedens, & baptista</p>

desertum tam Salvatoris. B. Petro Apolito ligando solvensq; pacifico et membrum, quamq; principum apostolorum Petri & Pauli patrem figurantem nunc et magnitudinem in matali Apollinarum resplendentem.

Item fons regem in titulo Eudoxie super altare Tyriam habentem gyppos manus & duas rotas chrysococcum Crucis & crucifixum, blattum & chrysococcum.

Hic autem praecipuo fons factus in basilica B. Petri parvum arietem presbyterium cum gaudib; argenteo roto & cæstrum elegans in medio profano libris sexaginta & in latibus argenteis iam in circuitu altari, quoniam in presbyterio posuit cerafara argentea penitentia libri ducentes duo ecclias. In altare B. Petrensis posuit vestem de florac; ac ynam habentem periclitum de blattis seu chrysococcum.

Ecclesiam in basilica Salinaria que & Constantini, tellum habeat in honoribus Crucis, & Rosaceolum Dominus regis ista Chrysococcum habentem periclitum de chrysococco. Sed & in honoribus B. Clementis fecit regem de flauris eti. am habentem periclitum de chrysococco.

Ecclesiam per arcam Ecclesie B. Petri Apostoli velat a pectoris. & in matali eiusdem apostoli velata dei aurum valde pulcherrima.

Apfe vero beatus Pontificis titulum beatis Sophiae, vbi Pontifex & dominus fuerat ab amore plenam amplius, revenerans sua munitione fundamenta, ad eis ante Ecclesiam cum alijs ampliata, & platea de missis decurso. eam enim & presbyteri pavimentum polychrora ornatum marmoreis, verum dextra leuague periclitum cum columnis marmoreis exornata, sed & Baptisteriorum constituta, ubi & dona subtulit, videlicet gaudium aurea statuata tres penitentia libras quatuor & semina. Crucis arietum duas cum genuina penitentia libra ruderum; virgine argentea penitentia libras tres & semina..... lucernam argenteam penitentia libras quatuor, imagines argenteas tres penitentia libras trigintaquatre. Fecit & Constantius confite alterum ex argento penitentia libras centum tres & vincia duas, columnas argenteas olla & gemmadas duas & arcus duos cum Crucis & argento & polychrois penitentia libras centum quinquaginta. Crucis duabus..... penitentia libras quatuor decimam campione de..... penitentia libras de octo & semina, coronam maior de argentea suam cum delphino triginta ab profanis libratibus triplete duabus, necnon in circulum de argenteis penitentia libras decem & aliis. V. alia olaria a argentea dea et penitentia libras quatuor & minus tres gaudib; argentei et labente gyppos dea et penitentia libras duas, & corona argentea duas cum delphino decim & aliis penitentia libras decim & aliis. Item vero idem precepit ut mox in eadem Ecclesie vestem de chrysococcio compervici, & altam regem de blattis baluenum in medio Crucis in chrysococco, & tabular chrysococcum quantum in genimo ornauit, agemnadas in spissitate chrysococcum quantum periclitum de chrysococco.

Fecit & in patriarchio Lateranensi trichinam manu soper annua trichinam nonni sui magnitudine decoratum, ponente in eisdem annis duas trichinas marmores ornatos argenteis marmores, in exempla stratis, & diversis columnis tam prophyriticis quamq; aliis & scilicet cum ratis & latis frustis profectis decore arietum eam alijs aside of missis, & alias duas alijs alijs altaris hystoris pingentes, & marmorum inscriptio partiter & in circuitu decoraunt.

Et in Ecclesie beatae Tristis idem antecessor calcum fundatum soper annum viam & coronas tres, nam habentem delphinum decem, alias duas numeros nonum, & gaudib; ita penitentia libras regias novem, & vestem altam bolacram ornatam in circuitu blattachrysantho, his narratis subiectum quod ad aduersariis pallus est quia suo loco inferius earrabimus, quibus exacte descripti, idem auctor

reliqua codicem ordine quo sunt facta post redditum Romanum, recenter que suo loco dictum sumus.

100240